

nu de Oplysninger, der saaledes ere komne frem, vilde være tilstrækkelige for Udvalget, maa det blive dets Sag nærmere at overveje.

Jeg skal ikke ellers komme videre ind hverken paa dette eller det følgende Lovforslag. Jeg tillod mig i forrige Samling at henlede Opmærksomheden paa enkelte Punkter, som kunde trænge til Ændring. Der er kun een Ting, jeg gerne, inden Sagen gaar videre, vilde spørge den højtærede Justitsminister om, det er, hvad Grunden er til, at Regeringen i sit Forslag har udeladt en Bestemmelse, der fandtes i Lagtingets Forslag § 12 andet Stykke. Der staar nu i § 12: „Forsaauidt der ikke i de gældende Love er forestrevet særlige Straffebestemmelser, blive Overtrædelser af de paa Grandestævne oprettede Vedtægter at straffe med Bøder af indtil 25 Kr., som tilfalde Stedets Fattigvæsen.“ Derefter havde Lagtingets Forslag følgende Bestemmelse: „Med samme Straf anses de efter § 11 ansatte Tilhynsmænd for forsættelig Undladelse af den dem paahvilende Anmeldelsespligt“. Dette har Regeringen udeladt, og jeg kunde ønske, inden vi drøftede Sagen i Udvalg, at høre, af hvilken Grund Ministeriet ikke har villet fastholde den Bestemmelse, at der skulde være Straf for de Tilhynsmænd, der forsættelig undlade at anmelde Overtrædelser af Vedtægterne. Det har nemlig nogen Betydning for disse Vedtægters Overholdelse efter de Bemærkninger, der ere gjorte i Lagtingets Beretning fra 1884 Side 11, der staar forfællelige Grunde, som Lagtinget har givet for dette.

Justitsministeren (Mellermann):

Naar man har udeladt den omtalte Straffebestemmelse, er det, fordi man mente, at det fulgte af den almindelige Straffelovgivnings Regler, at disse Bestillingsmænd kunde straffes for et saadant Forhold, men hvis man sætter særlig Pris paa, at denne Bestemmelse skal bibeholdes, eller at der optages en Henvisning til Straffelovens almindelige Regel derom, vil det naturligtvis ikke møde nogen Hindring fra min Side.

S. Holm: Jeg tror, at det vilde være heldigt at faa en saadan Bestemmelse, thi efter hvad der er mig meddelt, er det ikke saa let at faa saadanne Tilhynsmænd til at paatale Overtrædelser. Der findes nemlig Tilhynsmænd til at paatale Overtrædelser af de Vedtægter, der nu findes om Grandestævne, men det er meget ofte, at de undlade at paatale dem, fordi de ikke gerne vilde lægge sig ud med Naboer og Genboer, og det er almindeligt nok, at en Tilhynsmand, naar han færdes i en Kreds og paataler en saadan

Sag, vil møde et Fjendskab fra vedkommendes Side, som det gaar ud over, som bevirker, at han ofte undlader Paatale. Hvis det derimod er bestemt, at han under Straf skal paatale det, saa er der ingen, der kan tage Forargelse af, at han gør det, og saa vilde Vedtægterne rimeligvis blive overholdte.

T. Thomsen: Naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm) sagde, at det var uklart, hvorledes Lagtingets Botum angaaende de i Landstinget foretagne Ændringer var foregaaet, skal jeg bemærke, at saa vidt mig bekendt forelagde Formanden i Lagtinget, Amtmanden paa Færøerne, samtlige Medlemmer efter et Møde disse Ændringer og spurgte, om der var nogen, der ønskede en lovformelig Behandling af disse Ændringer, og da ingen af de tilstedeværende Lagtingsmænd udtalte Ønsket om, at der skulde foretages en saadan ordentlig Behandling, ansaa han disse Ændringer for sanktionerede af Lagtinget eller af samtlige Medlemmer. Saaledes er det blevet forklaret for mig, og jeg antager altsaa, at det er i Overensstemmelse med de Erklæringer, som ere afgivne af Færøernes daværende Landstingsmand og Folketingsmand. Det er altsaa maaffe formelt ikke gaaet til, saaledes som det plejer at gaa til, men Lagtinget har jo meget at bestille, og Amtmanden har saa ment, at han kunde spare sig Ulejligheden af at foretage Sagen i et Møde, naar ingen forlangte det, men reelt tror jeg, at det er ganske det samme, og at Lagtinget vil sanktionere, hvad det ærede Landsing er gaaet ind paa. For Resten ere disse Ændringer meget uvæsentlige, og da det er en meget vigtig Sag for Færøerne, tror jeg, at det vilde være uheldigt, dersom det kunde undgaas, at Lovens endelige Vedtagelse forhøledes af den Grund.

S. Holm: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, hvorledes Lagtinget har behandlet denne Henvendelse. Jeg vil blot sige, at der er nogen Forskel paa, om en saadan Sag bliver behandlet af selve Lagtinget eller bagefter i et Møde, hvor maaffe, hvilket jeg gerne tror, alle Lagtingsmedlemmer have været samlede, men hvor der ikke er nogenformelst sikker Garanti for, at det, der er foregaaet, er en virkelig formel Beslutning af Lagtinget. Det vilde dog være mindre heldigt, om man, naar man vilde have Folketingets Botum, saa glemte at behandle det under Folketingets Møde, men bagefter samlede Medlemmerne mere tilfældig og talte med dem derom. Det, der